

2) Vai tiktāl, ciktāl tiesības uz kompensāciju Regulas Nr. 261/2004 7. panta nozīmē lidojuma kavēšanās gadījumā nav saderīgas ar Monreālas Konvencijas 29. pantu, tad attiecībā uz dienu, kad stājas spēkā Tiesas nolēmums, izspriežamajā lietā un/vai vispār ir spēkā jebkādi ierobežojumi?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgū kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

(²) Padomes 2001. gada 5. aprīļa Lēmums 2001/539/EK par to, kā Eiropas Kopiena noslēdz Konvenciju par dažu starptautisko gaisa pārvadājumu noteikumu unifikāciju (Monreālas Konvenciju) (OV L 194, 38. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2011. gada 15. aprīļa rīkojumu lietā T-96/11 Longevity Health Products, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2011. gada 22. jūnijā iesniedza Longevity Health Products, Inc.

(Lieta C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Longevity Health Products, Inc. (pārstāvis — J. Korab, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pieņemt sabiedrības Longevity Health Products, Inc. iesniegto pārsūdzību;

— atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 15. aprīļa rīkojumu lietā T-96/11;

— piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība norāda, ka pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ šādu pamatu dēļ:

— Vispārējās tiesas pamatojums ir nepilnīgs;

— Vispārējā tiesa neesot izskatījusi preču zīmes īpašnieka izvirzītos argumentus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. jūnijā iesniedza Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) — Rainer Reimann/Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Lieta C-317/11)

(2011/C 269/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Rainer Reimann

Atbildētāja: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Pamattiesību hartas 31. pantam un Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (¹) 7. panta 1. punktam ir pretējs tāds tiesiskais regulējums, kāds ir paredzēts Bundesurlaubsgesetz (Federālais likums par atvaļinājumiem) 13. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru konkrētās nozarēs ar darba koplīgumu var tikt saīsināts četru nedēļu minimālā ikgadējā atvaļinājuma ilgums?

2) Vai Pamattiesību hartas 31. pantam un Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punktam ir pretējs tāds valsts darba koplīguma tiesiskais regulējums, kādu nosaka Bundesrahmentarifvertrag (Federālā ģenerālvienotības būvniecības nozarē), saskaņā ar kuru laikā, kas dod tiesības uz atvaļinājumu, neieskaita gadu, kurā slimības dēļ nav izmaksāta darba samaksa konkrētas bruto summas apmērā?

3) Ja uz 1. un 2. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai nav piemērojams tāds tiesiskais regulējums, kāds ir paredzēts Bundesurlaubsgesetz 13. panta 2. punktā?

4) Ja uz 1.-3. jautājumu tiek sniegtas apstiprinošas atbildes:

Vai uz Bundesurlaubsgesetz 13. panta 2. punkta noteikuma un Bundesrahmentarifvertrag noteikumu spēkā esamību attiecas tiesiskās palāvības aizsardzība, ja runa ir par laikposmu pirms 2009. gada 1. decembra — pirms Lisabonas līguma un Pamattiesību hartas spēkā stāšanās? Vai ir jānosaka termiņš, kurā Bundesrahmentarifvertrag puses pašas var vienoties par citu tiesību noteikumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem; OV L 299, 9. lpp.